OFFICIUM SS. CORDIS DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI RECITANDUM...

Chiesa cattolica

OFFICIUM
SS. CORDIS
DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI
RECITANDUM FERIA VI.

Poſt octavam Corporis Chriſti
ſub ritu dup. min. P. C.

A FF. & Monial. S. Mariæ de Monte Carmelo in Civ. Flor. ex decr. S. R. E ſub die 19. Decemb. 1778.

ROMÆ, & FLORENTIÆ 1780.

In Regiæ Celſitudinis Typographia.

OFFICIUM
SANCTISSIMI CORDIS
DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI

Recitandum Feria VI. post Octavam Corporis Christi sub Ritu Dupl. min. P. C.

AD VESPERAS.

Cap. Isaiæ 12.

Ecce Deus Salvator meus, fiducialiter agam, & non timebo, quia fortitudo mea, & & laus mea Dominus, & factus est mihi in salutem. Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris.

℟. Benedictus, qui venit in nomine Domini, * Deus Dominus, & illuxit nobis alleluja, alleluja.
℣. Lapidem, quem reprobaverunt ædificantes, hic factus est in caput anguli. Deus &c. Gloria Patri &c. Deus &c.

HYMNUS.

AUctor beate sæculi,
Christe Redemptor omnium;
Lumen Patris de lumine,
Deusque verus de Deo.
Amor coegit Te tuus
Mortale corpus sumere,

Ut novus Adam redderes
quod vetus ille abstulerat:
Ille Amor almus Artifex
Terræ, marisque, & siderum,
Errata Patrum miserans,
Et nostra rumpens vincula.
Non Corde discedat tuo
Vis illa Amoris inclyti:
Hoc fonte gentes hauriant
Remissionis gratiam.
Percussum ad hoc est lancea,
Passumque ad hoc est vulnera;
Ut nos lavaret sordibus
Unda fluente, & sanguine.
Decus Parenti & Filio,
Sanctoque sit Spiritui,
Quibus potestas gloria,
Regnum in omne est sæculum.
Amen.

℣. Ignem veni mittere in terram.

℟. Et quid volo, nisi ut accendatur alleluja.

Ad Magnificat.

Ant. Improperium expectavit cor meum & miseriam: & sustinui qui simul contristaretur, & non fuit, & qui consolaretur, & non inveni.

ORATIO.

Concede quæsumus, Omnipotens Deus, ut qui in Sanctissimo dilecti Filii Tui Corde gloriantes, præcipua in nos charitatis ejus beneficia recolimus: eorum pariter, & actu delectemur, & fructu. Per eumdem Dominum nostrum.

AD

AD MATUTIN.

Invitatorium.

Christum pro nobis passum: Venite adoremus.

Psal. Venite exultemus Domino.

HYMNUS.

EN, ut superbæ criminum,
Et sæva nostrorum cohors
Cor sauciavit innocens
Merentis haud tale Dei!
Vibrantis hastam Militis
Peccata nostra dirigunt;
Ferrumque diræ cuspidis
Mortale crimen acuit.
Ex corde scisso Ecclesia
Christo jugata nascitur;
Hoc ostium Arcæ in latere est
Genti ad salutem positum.
Ex hoc perennis Gratia,
Ceu septiformis fluvius;
Stolas ut illic sordidas
Lavemus Agni in sanguine:
Turpe est redire ad crimina,
Quæ Cor Beatum lacerent.
Sed æmulemur cordibus
Flammas amoris indices.
Hoc, Christe, nobis, hoc Pater,
Hoc Sancte dona Spiritus,
Quibus potestas gloria,
Regnumque in omne est sæculum:
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. Quid est homo quia magnificas eum, aut quid apponis erga eum Cor tuum?

Psal. Domine Dominus,noster *cum reliquis, ut in Officio parvo B. M. V.*

*Ant.*Meditatio Cordis mei in conspectu tuo semper.

Ant. Elevamini portæ æternalas. & introibit Rex gloriæ.

℣. Domine dabis pacem nobis.

℟. Omnia enim opera nostra operatus es nobis Alleluja.

De Isa. Proph. c. 12.

Lectio I.

CONfitebor Tibi, Domine, quoniam iratus es mihi: Conversus est furor tuus, & consolatus es me.Ecce Deus Salvator meus: fiducialiter agam, & non timebo; quia fortitudo mea, & laus mea Dominus, & factus est mihi in salutem. Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris Et dicetis in die illa: Confitemini Domino, & invocate nomen ejus, mementote quoniam excelsum est Nomen ejus. Cantate Domino, quoniam mirifice fecit: annuntiate hoc in universa terra. Exulta, & lauda habitatio Sion, quia magnus in medio tui Sanctus Israel.

℟. Ego sum panis vitæ: Patres vestri manducaverunt manna in deserto, & mortui sunt:* Hic est panis de Cœlo descendens,ut siquis ex ipso manducet non moriatur.

℣, Ego sum panis vivus, qui de cœlo descendi, siquis manducaverit ex hoc pane vivet in æternum, Hic est.

Le-

Lectio II.

IN die illa cantabitur Canticum istud in Terra Juda. Urbs fortitudinis nostræ Sion, Salvator ponetur in ea murus, & antemurale, Aperite portas: & ingrediatur Gens justa, custodiens veritatem. Vetus error abiit, servabis pacem: pacem quia in Te speravimus. Sperastis in Domino in sæculis æternis, in Domino Deo forti in perpetuum. Quia incurvabit habitantes in excelso, civitatem sublimem humiliabit, humiliabit eam usque ad terram

℟. Ecce vidimus eum non habentem speciem, neque decorem: aspectus ejus in eo non est: hic peccata nostra portavit, & pro nobis dolet: ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras. * Cujus livore sanati sumus;

℣. Vere languores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portavit. Cujus livore.

Lectio III.

SEmita justi recta est, rectus callis justi ad ambulandum; & in semita judiciorum tuorum. Domine, sustinuimus Te: Nomen Tuum, & memoriale Tuum in desiderio animæ Anima mea desideravit Te in nocte, sed & spiritu meo in præcordiis meis de mane vigilabo ad Te. Cum feceris judicia Tua in terra, justitiam dicent habitatores orbis.

℟. Benedictus Dominus Deus Israel, qui facit mirabilia magna solus, * Et benedictum nomen majestatis ejus in æternum.

℣. Replebitur majestate ejus omnis terra fiat, fiat. Et benedictum.

Gloria Patri. Et benedictum.

IN II NOCTURNO

Ant. Afferentur in lætitia, & exultatione adducentur in Templum Regis.

Ant. Sanctificavit Tabernaculum suum Altissimus.

Ant. Sicut lætantium omnium habitatio est in te.

℣. Conversus est furor tuus.

℟. Et consolatus es me Alleluja.

De Sermone S. Bernardi Abbatis.

Sermo 3. de Pass.

Lectio IV.

QUia semel venimus ad Cor dulcissimum Jesu, & bonum est nos hic esse, ne sinamus nos facile avelli ab eo, de quo scriptum est: recedentes a te in terra scribentur. Quid autem accedentes? Tu ipse doces nos: Tu dixisti accedentibus ad Te: gaudete quia nomina vestra scripta sunt in Cœlo. Accedamus ergo ad Te, & exultabimns, & lætabimur in Te, memores Cordis Tui. O quam bonum, & quam jucundum habitare in Corde hoc! Quin potius dabo omnia, omnes cogitationes, & affectus mentis commutabo, jactans omne cogitatum meum in Cor Domini Jesu & sine fallacia illud me enutriet.

℟. Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem in me manet, & ego in ee.

℣. Non est alia natio tam grandis, quæ habeat Deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me manet.

124

Lectio V.

AD hoc Templum, ad hæc Sancta Sanctorum, ad hanc Arcam Testamenti adorabo, & laudabo nomen Domini, dicens cum David: Invenit cor meũ ut orem Deum meum Et ego inveni Cor Regis, Fratris, & Amici benigni Iesu. Et numquid non adorabo? Hoc igitur Corde Tuo & meo, dulcissime Iesu, invento, orabo Te Deũ meum: admitte tantum in Sacrarium exauditionis Tuæ preces meas; immo me totum trahe in Cor tuum. O omnium pulchritudine speciosissime Iesu, amplius lava me ab iniquitate mea. & a peccato meo munda me; ut purificatus per Te purissimum, possim accedere & in Corde Tuo omnibus diebus vitæ meæ merear habitare, & ut videre simul, & facere tuam valeam voluntatem.

℟. Sicut ovis ad occisionem ductus est & dum male tractaretur, non aperuit os suum; traditus est ad mortem, * Ut vivificaret populum suum.

℣. Tradidit in mortem animam suam, & inter sceleratos reputatus est. Ut vivificaret.

Lectio VI.

AD hoc enim perforatum est latus tuum, ut nobis patescat introitus Ad hoc vulneratum est Cor Tuum, ut in illo & in te ab exterioribus perturbationibus absoluti habitare possimus. Nihilominus & propterea vulneratũ est, ut per vulnus visibile vulnus Amoris invisibile videamus.

Quo-

Quomodo hic ardor melius ostendi potest nisi quod non solum Corpus, verum etiam ipsum Cor lancea vulnerari permisit? Carnale ergo vulnus vulnus spirituale ostendit. Quis illud Cor tam vulneratum non diligat? Quis tam amans non redamet? Quis tam castum non amplectatur? Nos igitur adhuc in corpore manentes, quantum possemus, amemus, redamemus, amplectamur vulneratum nostrum, cuius impii agricolæ foderunt manus, & pedes, latus & Cor: fleamusque, ut cor nostrum durum adhuc, & impœnitens Amoris sui vinculo constringere, & jaculo vulnerare dignetur.

Quam charitatem Christi patientis, & pro generis humani Redemptione memorientis, atque in suæ mortis commemoratione instituentis sacramentum Corporis, & Sanguinis sui, ut Fideles sub Sanctissimi Cordis Symbolo devotius, ac ferventius recolant, ejusdemque fructus uberius percipiant, Clemens Decimus tertius Pontifex Max. ejusdem Sanctissimi Cordis festum quibusdam petentibus Ecclesiis celebrare permisit.

℟. Magnus Dominus & laudabilis nimis: & sapientiæ ejus non est numerus.

℣. Magnus Dominus, & magna virtus ejus, & sapientiæ ejus non est finis.

IN III. NOCTUR.

Ant. Annuntiate de die in diem salutare ejus.

Ant. Adorate eum omnes Angeli ejus: audivit, & lætata est Sion.

Ant. Viderunt omnes

mnes termini terræ salutare Dei nostri.

℣. Ex Sion species decoris ejus.

℟. Deus noster manifeste veniet. Alleluja.

Lectio Sancti Evangelii secundum Ioannem.

Lectio VII.

IN illo tempore Iudei, quoniam Parasceve erat, ut non remanerent in Cruce corpora Sabbato (erat enim magnus dies ille Sabbati) rogaverunt Pilatum, ut frangerentur eorum crura, & tollerentur. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Tract. 120. *in Ioan.*

UNUS militum lancea latus ejus aperuit & continuo exivit sanguis & aqua. Vigilanti verbo Evangelista usus est, ut non diceret latus

ejus percussit, aut vulneravit, aut quid aliud sed aperuit, ut illud quodammodo vitæ ostium, panderetur unde Sacramenta manaverunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intratur. Ille sanguis, qui fusus est, in remissionem fusus est peccatorum. Aqua illa salutare temperat poculum, hæc & lavacrum præstat, & potum. Hoc prænuntiabat, quod Noe in latere Arcæ ostium facere jussus est, quo intrarent animalia, quæ non erant diluvio peritura, quibus figurabatur Ecclesia.

℟. Misit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem: & qui manducat me vivet propter me.

℣. Cibavit illum Dominus pane vitæ, & intellectus. Et qui manducat.

De Homilia Sancti Ioannis Chrysostomi.

Homil. 84.

Lectio VIII.

VIdes, quanti sit veritas? per ea quæ Iudei faciunt, prophetia impletur; alia enim ex hoc manifestata est. Venerunt ergo milites, & aliorum fregerunt crura non Christi, sed ad Iudæorum gratiam conciliandam, latus ejus lancea aperuerunt, & mortuo adhuc insultant. O pessimam voluntatem, ac scelestissimam! Noli tamen perturbari, o dilectissime; quæ enim malo illi animo patrarunt, veritati consentiebant, prophetia hinc impleta est inquiens: videbunt in quem trasfixerunt. Neque hoc tantum, sed non credituris fuit fidei argumentum, ut Thomæ, & qui cum eo erant. Ad hæc & arcanum mysterium confirmatum est; exivit enim sanguis, & aqua. Non casu & simpliciter hi fontes scaturierunt, sed quoniam ex ambobus Ecclesia constituta est.

℟. Recessit Pastor noster, fons aquæ vivæ, ad cujus transitum Sol obscuratus est: * Portas mortis, & feras pariter Salvator noster disrupit.

℣. Destruxit quidem claustra inferni, & subvertit potentias diaboli. Portas.

De Homilia S. Bonaventuræ Episcopi.

Lib. de Lign. vitæ.

Lectio IX.

POrro ut de latere Christi dormientis formaretur Ecclesia, divina est ordinatione indultum, ut unus militum lancea latus sacrum illud aperiendo perfoderet, quatenus sanguine et aqua manente, pretium

tium effunderetur nostræ salutis, quod a fonte scilicet Cordis arcano profusum, vim daret Sacramentis Ecclesiæ, ad vitam gratiæ conferendam; esſetque jam in Christo viventibus poculuũ fontis vivi, salientis in vitam æternam. Surge igitur anima amica Christi, vigilare non cesses, ibi os appone, ut haurias aquas de fontibus Salvatoris.

℟. Benedictus qui venit in nomine Domini, * Deus Dominus, & illuxit nobis, alleluja.

℣. Lapidem, quem reprobaverunt ædificantes, hic factus est in caput anguli. Deus &c. Gloria Patri &c. Deus &c.

Te Deum laudamus &c. ℣. Adiuva nos Deus salutaris noster.

℟. Et propter gloriam nominis tui libera nos Alleluja.

AD LAUDES

Et per horas.

Ant. Discite a me quia mitis sum, & humilis Corde.

Psal. Dominus regnavit *cum reliquis de Dominica.*

Ant. Sanctificavi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempiternum, & permaneant oculi mei, & cor meum ibi cunctis diebus.

Ant. Et dixi: ergo sine causa justificavi Cor meum, & lavi inter innocentes manus meas, & fui flagellatus tota die.

Ant. Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo consolationes tuæ lætificaverunt animam meam.

Ant. Pone me ut signaculum super Cor tuum, ut signaculum super brachium tuum.

Ca-

Capitulum Isaia 12.
Ecce Deus Salvator meus, fiducialiter agam, & non timebo, quia fortitudo mea, & laus mea Dominus, & factus est mihi in salutem. Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris.

HYMNUS.

COr, Arca legem continens
Non servitutis veteris,
Sed gratiæ, sed veniæ,
Sed & misericordiæ.
Cor, Sanctuarium novi
Intemeratum Fœderis,
Templum vetusto sanctius,
Velumque scissum utilius;
Te vulneratum Charitas
Ictu patenti voluit;
Amoris invisibilis,
Ut venerentur vulnera;
Hoc sub Amoris symbolo
Passus cruenta, & mystica;
Utrumque sacrificium
Christus Sacerdos obtulit.
Quis non Amantem redamet;
Quis non redemptus diligat,
Et corde in isto seligat
Æterna tabernacula?
Decus Parenti & Filio,
Sanctoque sit Spiritui,
Quibus potestas, gloria,
Regnumque in omne est sæculum.
Amen.

℣. Ve-

℣. Vere languores noſtros ipſe tulit.

℟. Et dolores noſtros ipſe portavit.

Ad Benedictus Ant.

Vulneratus eſt propter iniquitates noſtras; attritus eſt propter ſcelera noſtra; diſciplina pacis noſtræ ſuper eum, & livore ejus ſanati ſumus.

ORATIO.

Concede quæſumus, Omnipotens Deus, ut qui in ſanctiſſimo dilecti Filii tui Corde gloriantes, præcipua in nos Charitatis ejus beneficia recolimus; eorum pariter & actu delectemur & fructu. Per eumdem Dominum noſtrum &c.

Ad Primam.

℟. Ieſu Chriſte Fili Dei vivi miſerere nobis. Alleluja.

℣. Qui paſſus es pro nobis Alleluja.

℣. Gloria Patri &c.

Ad Tertiam.

Capitulum. Ecce Deus Salvator &c.

℟. Vere languores noſtros ipſe tulit alleluja.

℣. Et dolores noſtros ipſe portavit alleluja.

Gloria Patri.

℣. Poſuit fines tuos pacem.

℟. Et adipe frumenti ſatiat te Alleluja.

Ad Sextam.

Capitulum Iſaiæ 12.

Dicetis in illa die: Confitemini Domino, & invocate nomen ejus: & mementote quoniam excelſum eſt nomen ejus.

℟. Poſuit fines tuos pacem Alleluja.

℣. Et adipe frumenti ſatiat te Alleluja. Gloria Patri. Poſuit.

℣. Dirupiſti Domine vincula mea.

℟.

℟. Tibi ſacrificabo hoſtiam laudis Alleluja.

Ad Nonam.

Capitulum. Iſaiæ 12.

Cantate Domino, quoniam mirifice fecit, annunciate hoc in univerſa terra. Exulta & lauda habitatio Sion, quia magnus in medio tui Sanctus Iſrael.

℟. Dirupiſti Domine vincula mea Alleluja.

℣. Tibi ſacrificabo hoſtiam laudis Allel.

Gloria Patri.

℣. Erit Dominus nominatus in ſignum æternum.

℟. Quod non auferetur Allel.

IN II. VESPERIS.

Ant. Laud. pſal. ut in 2. Veſp. feſt. SS. Corp. Chriſti.

℣. Haurietis aquas in gaudio.

℟. De fontibus Salvatoris Allel.

Ad Magnificat.

Ant. Ad Ieſum autem cum veniſſent, ut viderunt eum mortuum, non fregerunt Ejus crura; ſed unus militum lancea latus ejus aperuit, & continuo exivit ſanguis & aqua.

ORATIO.

Concede quæſumus, Omnipotens Deus; ut qui in ſanctiſſimo dilecti Filii tui Corde gloriantes præcipua in nos Charitatis Ejus beneficia recolimus, eorum pariter & actu delectemur, & fructu. Per eumdem Dominum noſtrum.

LAUS DEO